

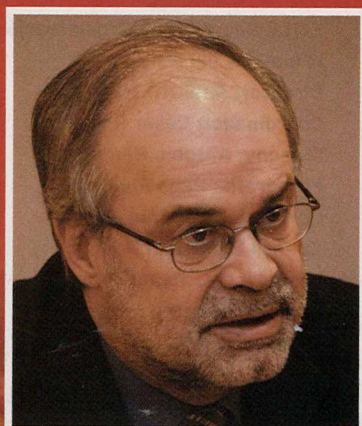
PSC

endavant

73 octubre-desembre
de 2005

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

L'Estatut de Catalunya

Entrevista amb
Antoni Castells,
Conseller d'Economia

L'impuls a l'Espanya plural

Endavant

És una publicació mensual
d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Organització
i Finances del PSC

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Disseny: Antonio Ramírez

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Ramon Cervera

Consell Editorial i Redacció:

Miquel Iceta, Jaume Roig i

Rocío García

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-764-987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,
Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 28

E-mail endavant@socialistes.org

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlo informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

En cumplimiento de la Ley Orgánica de Protección de Datos Personales, le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlo informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

El PSC respon amb contundència els atacs insidiosos del PP

Darrerament els socialistes catalans ens trobem en el centre de la diana dels atacs de la dreta extrema del PP. Davant les mentides i les calúmnies dels dirigents del PP el PSC ha posat negre sobre blanc amb tranquil·litat però amb fermesa. Sobre els crèdits concedits per La Caixa, el viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, ha assegurat que "el PSC paga religiosament els seus deutes i renegocia els interessos amb autorització del Tribunal de Comptes", mentre que "els que no paguen i els hi perdonen de veritat els deutes és al Partit Popular. No s'hi val!", ha dit.

Miquel Iceta

Durant la inauguració de la IV Conferència Nacional del PSC, Iceta va acusar el PP de "deslegitimar les institucions democràtiques i impedir que els governs compleixin els seus compromisos per una operació econòmica", en referència a l'OPA de Gas Natural sobre Endesa.

En aquest sentit, Iceta va respondre "als que diuen que l'Estatut és intervencionista", que "el que volen és que el Govern que els faci més cas prengui les decisions, encara que sigui l'uropeu". Iceta també va anunciar que "el PSC és un partit de combat" democràtic i farà front a "l'ofensiva, els atacs injustos i incerts de la dreta immobiliària contra els presidents Zapatero i Maragall i contra el PSC".

Miquel Iceta també va demanar al líder dels populars, Mariano Rajoy, "que deixi de rajar contra Catalunya, contra el seu govern i contra el Parlament" i que "valori un dels principals pilars de l'Estat del Benestar: l'educació". "El PP va ser tant educat", va afegir, "que va voler passar-se per l'arc del triomf al Congrés i l'Estatut, la voluntat del 90% dels catalans". ■

bon any 2006

José Montilla

Compromesos amb les reformes. Compromesos amb els ciutadans

L'actualitat política a Espanya des de les eleccions generals s'està construint davant de dos paràmetres molt evidents. D'una banda, el Govern socialista que aposta per una política de reformes en l'àmbit social, polític i econòmic. Un programa reformista que té, en primer lloc, un projecte d'Espanya, partint de la seva pluralitat nacional i cultural i fixant-la com un gran valor, amb una nova i més sòlida solidaritat interna: la solidaritat entre els pobles d'Espanya. I això, passa avui per la federalització del nostre model autonòmic i també un canvi conseqüent en el funcionament d'algunes de les institucions de l'Estat. Una aposta política socialista que vol, en segon lloc, modernitzar l'economia incorporant plenament els processos productius als avanços de l'economia del coneixement, promovent l'ocupació de qualitat i reduint la desocupació. Un model econòmic que fugi de l'intervencionisme i de l'amiguisme, afavorint, per tant, l'autèntica lliure competència i millorant la qualitat dels serveis als ciutadans. Un projecte, en definitiva, que vol millorar el potencial d'Espanya en el conjunt internacional, anteposant els interessos de país pel damunt dels particulars, d'aquells que fan de l'intervencionisme la millor manera de controlar les empreses capdavanteres del país.

I en tercer lloc, una aposta per un projecte social que cerqui l'equitat d'oportunitats -superant déficits importants com l'educatiu que en els darrers anys ha fet perdre posicions al nostre país en el context internacional-, la solidaritat social en la redistribució dels beneficis del creixement, i l'ampliació de nous drets i llibertats, individuals i col·lectius que camini al mateix pas que la societat. Aquest projecte social traspasa les nostres fronteres mostrant la responsabilitat amb els problemes fonamentals de la humanitat com la fam, la misèria i l'analfabetisme, i vol reforçar les aliances regionals i el diàleg entre pobles i cultures en peú d'igualtat.

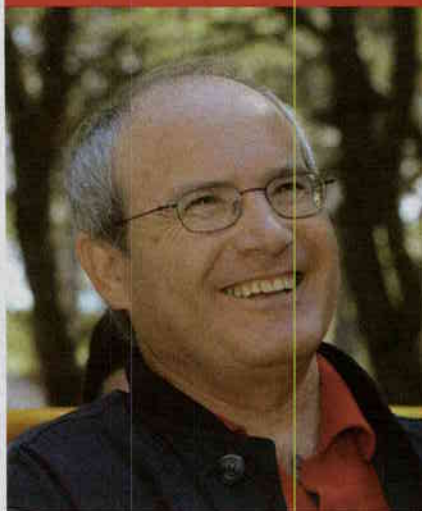
Aquest és el projecte socialista. Un projecte que mira cap el futur. I davant nostre que en tenim? Davant nostre tenim un PP que té un model que és el del control absolut del poder econòmic (el volen seguir tenint malgrat estar a l'oposició), que és el de la preservació dels privilegis d'uns quants que consideren el nostre país com de la seva propietat, i que és el del rebuig sistemàtic a tot allò que signifiqui un augment de les llibertats i els drets civils. És, en definitiva, un projecte del passat.

Un projecte que encara es lamenta de la derrota electoral del 14-M. Una derrota que

no han acceptat. El PP no ha acceptat que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país van votar lliurement per un canvi en el govern. Un canvi a favor de la llibertat i la democràcia. Un canvi, que avui en dia, encara els populars posen en tela de judici veladament (clarament alguns dels seus aliats mediàtics). Qualsevol partit amb un mínim de sentit de cultura democràtica hagués conduït de forma natural a la dimissió del candidat i de tota la direcció. El PP no ho ha fet així, al contrari. Ha confirmat una direcció conscient del seu fracàs però que no el vol reconèixer. Una direcció nominalment dirigida per Rajoy però comandada per Aznar, que està ressentit amb el poble espanyol, que va rebutjar la seva estratègia de confrontació, de guerra i de submissió internacional a Bush. Va ser una derrota electoral sense paliatius, però la direcció de la dreta més extrema no considera que aquesta derrota electoral sigui una derrota ideològica i en conseqüència practiquen una política de fugida endavant, de grans amenaces i inenarrables apocalipsis. I sobretot, de no mirar enrere i de no fer cap autocrítica.

Per això, el PP s'ha situat en el camí de la irracionalitat, de la difamació, de la mentida,

“El PP s'ha situat en el camí de la irracionalitat, de la difamació, de la mentida, la calúnia i la desqualificació”

José Montilla

la calúnia i la desqualificació sistemàtica del PSOE, del Govern socialista, de les forces del tripartit català i molt especialment de la figura del President Rodríguez Zapatero. I per aquest camí, el PP ens vol dur a una convivència molt i molt difícil per no dir a estones asfixiant, perquè s'entesten a resuscitar l'espectre terrible de les dues Espanyes i en posar en marxa una espiral molt perillosa de descrèdit cap a l'adversari. No dubten en insultar i calumniar, en dir que els catalans som aliats dels terroristes, d'anunciar el trencament d'Espanya, i així un llarg etcètera.

És veritat que a vegades els socialistes mostrem certes incomoditats per contratar davant les duríssimes desqualificacions que ens adrecen els dirigents populars. Sovint no tenim paraules davant de tanta bilis, enfront de tanta còlera. És normal perquè, afortunadament, som d'una altra pasta. Però aquesta incomoditat nostra no és un símptoma de debilitat, sinó un senyal inequívoc de la nostra racionalitat i el nostre seny. La nostra força és la nostra tasca de Govern, als municipis, a Catalunya i a Espanya. És el compliment del nostre programa i el compromís davant els electors. No ens hem d'arronsar davant la intransigència dels que no volen parlar de res, dels que només volen erosionar i desacreditar el Govern, tant d'Espanya com de Catalunya. I els socialistes catalans no ens arronsarem. El PP no tant sol viurà una solitud parlamentària que el pot impossibilitar governar durant anys, sinó que patirà una derrota de fons. Ells volen el que podrien dir una segona volta de les eleccions del 14 de març. No la tindran, però el que sí tindran és als socialistes catalans, i al conjunt del socialisme espanyol, davant d'ells derrotant des de la força de la raó, des de la força dels fets, l'estratègia de la crispació i l'enfrontament territorial i social del PP. Aconseguirem un bon Estatut de Catalunya en el Congrés dels Diputats i posarem en evidència aquesta patètica formulació del PP que diu "Espanya es trenca". El 14 de març l'aznarisme va perdre les eleccions. L'èxit de l'Estatut serà la desfeta d'aquest PP intolerant, antieuropeista, intervencionista i neocentralista. Una derrota que serà una realitat perquè els socialistes seguirem treballant des de la fermesa de les nostres conviccions i compromisos. Els socialistes avui som els dipositaris de la gran esperança que tenen milers i milers de ciutadans que volen fer fora de la nostra societat la crispació i la mala fe d'aquells que no accepten la voluntat de la majoria. ■

L'educació, la sanitat i la seguretat de les persones, prioritats de les polítiques socials del govern

Noves escoles i instituts, una atenció sanitària més àgil i de major qualitat, les mesures adreçades a la conciliació de la vida familiar i laboral, les accions per millorar les infraestructures i la competitivitat de la nostra economia, són molts els exemples que dia a dia dona el Govern Maragall d'atenció preferent a les persones. Les polítiques socials s'evidencien cada vegada més com a l'eix de l'acció del govern.

El Ministeri de Foment i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques han signat el protocol d'un conveni que suposarà la inversió en la xarxa viària catalana de 7345 milions d'euros (1,22 bilions de les antigues pessetes) per al període 2006-2012. L'administració de l'Estat n'aportarà 3085 i la de la Generalitat 3540. El pla contempla un total de 117 actuacions, entre les quals destaca el quart cinturó (B-40, entre Abrera i Terrassa), el desdoblament de l'Eix Transversal (C-25), l'Eix del Llobregat (Berga-Bagà), l'anella de les Gavarres (C-31 entre Palamós i Palafrugell) i l'autovia entre Badalona i Mollet. A més, es reforçaran els ferms de les vies de més antiguitat i es millorarà la senyalització de les vies.

Pel que fa a la millora del transport públic de l'àrea de Barcelona, les administracions augmentaran un 56% les seves aportacions, el que suposarà mil milions més per al metro i els autobusos. En el nou contracte-programa 2005-2006 és l'administració de la Generalitat, amb 472 milions i un increment del 56%, la que fa un major esforç.

La justícia de proximitat

El Departament de Justícia de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona han creat una comissió paritària per preparar el desplegament de la justícia de proximitat a la ciutat. Aquesta comissió s'encarregarà de tenir-ho tot a punt a l'espera de la llarga tramitació parlamentària que permeti endegar els jutjats de proximitat. Aquests s'ocuparan de les faltes contra les persones (lesions, amenaces) o contra el patrimoni privat i públic, els furtos i les faltes contra l'ordre públic, i altres conductes que atempten contra la convivència. La justícia de proximitat farà més àgil la resolució

d'aquests casos alhora que ajudarà a descongestionar els altres jutjats. En un principi s'implantaràn com a prova pilot a la ciutat de Barcelona, amb un jutjat a cada districte, abans d'estendre l'experiència a altres municipis.

Tres milions d'euros per als espais naturals protegits

El Departament de Medi Ambient i Habitatge, ha atorgat més de tres milions

d'euros als ajuts per al finançament d'actuacions als espais naturals protegits de Catalunya durant el 2005. Amb aquesta única ordre d'ajuts s'abasta la totalitat dels espais naturals protegits a Catalunya en quatre línies de treball bàsiques. Una primera està orientada als espais naturals de protecció especial, com ara els parcs nacionals, els parcs naturals i les reserves; una segona, a la conservació

Caterina Mieras, Marina Geli, Antoni Siurana i Josep Ma Rañé

Els Mossos d'Esquadra ja són als carrers de Barcelona

Des de primers de novembre, la seguretat de Barcelona és competència dels Mossos d'Esquadra. Un any després del predesplegament de 700 agents fixos, la policia autonòmica assumeix ara la funció de garant de la seguretat ciutadana que fins ara exercia la Policia Nacional. En total, 2.614 agents són destinats de forma estable a Barcelona. El 088 és el telèfon per posar-s'hi en contacte. ■

Montserrat Tura

Pasqual Maragall

dels hàbitats; la tercera, a l'ordenació dels usos públics i la millora ambiental; i la darrera, a les zones humides. Els beneficiaris d'aquests ajuts han estat els ens locals, les persones físiques (com poden ser propietaris, masovers, titulars d'explotacions forestals i agràries cedides en arrendaments...) i les persones jurídiques sense ànim de lucre titulars dels terrenys o titulars d'explotacions forestals i agràries cedides en arrendament, contracte de parceria o alguna altra forma de cessió d'explotació o de gestió amb títol de gubament formalitzat.

La Generalitat subvenciona 156 projectes per promoure la participació ciutadana als municipis

El Govern de la Generalitat ha atorgat ajudes per a projectes de participació ciutadana per valor de 970.000€. Aquesta convocatòria pública d'ajuts, la primera d'aquest tipus que fa la Generalitat, pretén fomentar una relació més directa entre els governs i la ciutadania i, per tant, millorar la qualitat democràtica de la nostra societat. A través del programa d'ajuts i convenis, adreçat a ajuntaments, consells comarcals, diputacions i entitats municipals descentralitzades, se'ls facilitarà suport econòmic, eines formatives i assessorament per a la creació, planificació i consolidació d'experiències participatives.

El Govern català encarregarà enguany la construcció de 36 nous centres docents

El curs 2005-2006 han entrat en funcionament 67 noves construccions escolars que han significat la inversió de 325, 110 milions d'euros per a un total de 10 instituts de secundària (IES) i 57 centres d'educació infantil i primària (CEIP). D'altra banda, s'ha anunciat també que el Govern català encarregarà

enguany la construcció de 36 nous centres docents per un import de 112,8 milions d'euros. Es preveu que 26 centres estaran acabats el desembre de 2006 i 10 més el setembre de 2007. El Departament d'Educació destinarà aquest curs 86.900.000 € a actualitzar els convenis subscrits entre aquest Departament i els Consells Comarcals, en concepte de delegació de la gestió dels serveis de menjador, transport escolar i altres prestacions. Aquesta xifra representa un increment de gairebé el 6% respecte als recursos destinats el curs anterior i permetrà a aquells alumnes que ho precisin gaudir d'ajuts de menjador i de transport, calculats en base a la situació socioeconòmica de les famílies i la distància existent entre el domicili i el centre docent.

Un total de 180 ajuntaments s'han compromès a crear 13.277 places de llars d'infants fins l'any 2008

Un total de 180 ajuntaments s'han compromès a crear 13.277 places de llars d'infants fins l'any 2008. Aquests consistoris ja han iniciat els tràmits per acollir-se a les ajudes que va posar en marxa el Departament d'Educació per crear les 30.000 places que estableix el Mapa de Llars d'Infants de Catalunya. Les places ja compromeses pels ajuntaments representen un 44% del total. El Mapa de Llars d'Infants de Catalunya es va elaborar arran de l'aprovació de la Llei 5/2004, de crea-

ció de llars d'infants de qualitat. El mapa preveu la creació de 30.000 places de titularitat pública fins l'any 2008 i ha de permetre doblar, en quatre anys, l'oferta de llars d'infants de titularitat pública, passant de les 30.000 actuals a més de 60.000. El Departament d'Educació invertirà fins a 150 milions d'euros per crear aquestes places, segons un conveni signat amb la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques.

Lluita contra la sinistralitat laboral

El Departament de Treball i Indústria ha presentat una campanya específica de control i seguiment d'empreses que tenen una elevada accidentalitat. Aquesta campanya afecta un total de 845 empreses de totes les demarcacions catalanes que tenen en el seu conjunt 218.928 treballadors i treballadores. Aquestes empreses presenten un índex d'incidència més elevat (nombre d'accidents laborals per cada 1.000 treballadors i treballadores), en relació amb la mitjana del seu sector productiu i el tamany de l'empresa. Segons les dades estadístiques corresponents a l'any 2004, les empreses que són objecte d'aquesta campanya de seguiment i control van registrar un total de 28.377 accidents en jornada laboral.

La Generalitat destina 37 milions a projectes d'I+D

El Departament de Treball i Indústria ha concedit també enguany ajudes per un import de 37 milions per a projectes empresarials d'investigació, desenvolupament i innovació (I+D+i). En només dos anys les ajudes per aquest concepte han pujat a 71 milions, més del triple de les concedides en l'anterior legislatura. L'any 2005 s'han finançat 615 projectes que sumen una inversió a càrrec de les empreses de 150 milions d'euros. L'adjudicació dels ajuts està sotmesa a una clàusula de retorn que compromet a les empreses beneficiàries a mantenir durant cinc anys la seva activitat a Catalunya.

Acord per impulsar l'agroindústria i convertir Catalunya en un centre biotecnològic a Europa

El sector agroalimentari, que representa el 15% de la facturació total de la indústria catalana,

comptarà amb una nova eina d'investigació, expansió comercial i atracció d'inversions. Es tracta de l'anomenada Anella de l'Agroindústria. Una aliança de tres centres tecnològics de nova creació situats a Monells-Girona, Lleida i Reus. La creació d'aquesta anella, de la que ja s'ha signat el protocol, es fruit d'una estratègia compartida entre el Govern català, els governs locals, les universitats i centres de recerca, els parcs científics i el sector empresarial.

El temps mitjà d'espera per operar-se s'ha reduït un 6,38% en sis mesos

El temps mig que s'esperaven els catalans per operar-se a finals del mes de juny era de 4,99 mesos, un 6,38% menys que el desembre de 2004 (5,33 mesos). Aquesta reducció del temps mig de resolució és més palesa en els procediments de pròtesis de genoll (-25,16%), galindons (-20,81%), i amigdalectomies (-13,89%).

Pel que fa a l'evolució de l'activitat, l'augment total ha estat del 5,70%. Destaquen especialment els increments en pròtesis de genoll (19,35%), galindons (20,76%), circumcisions (13,80%), seguides de les operacions d'amigdalectomies, canals carpianes i hèrnies amb un 10% d'augment.

Tots els hospitals de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública han co-

Quim Nadal

mençat la implantació del programa del diagnòstic ràpid del càncer sobre tres patologies: càncer de pulmó, càncer de mama i càncer de colon. D'altra banda, el Departament de Salut disposa ja de les primeres dades d'espera per 14 proves diagnòstiques. El Pla director recomana que el temps entre la sospita i l'inici del tractament sigui inferior a trenta dies. Per ara, s'han dissenyat circuits ràpids per als tumors més freqüents i que causen més mortalitat (càncer de colon-recte, pulmó i càncer de mama).

El programa, que inclou la gestió integral del pacient per part d'un equip multidisciplinari, ha creat també la figura del gestor del cas, que és el responsable del pacient durant tot el procés.

Paritat també en la llar

El Departament de Benestar i Família ha iniciat una campanya per promoure el repartiment paritari de les tasques familiars i de la llar. L'objectiu és aconseguir més reconeixement social per a les tasques familiars i de cura de la llar en una cultura on es prioritza el temps laboral. La campanya s'adreça a tota la societat, i en especial, a les famílies amb infants.

La campanya incideix en el fet que els homes participen de les tasques familiars, però limitant-se en molts casos a la simple execució d'algunes tasques, que no suposen una implicació real. De fet, les dones destinen més de quatre hores diàries de mitjana a la llar en tant que els homes no arriben a destinar-ne ni dues. Aquesta actuació segueix les línies estratègiques del Pla d'Acció de les Polítiques de Dones a Catalunya 2005-2007 i la normativa europea.

Instauració d'un nou ajut per a les adopcions internacionals el 2006

La mesura dona resposta a les reivindicacions de pares i mares que opten per l'adopció internacional i forma part de les polítiques del Govern de suport a la diversitat de models de famílies a Catalunya. Les famílies beneficiàries rebran 2.330 euros amb aquest nou ajut per a l'adopció internacional. ■

Pressupostos 2006:

El gir social que Catalunya necessita

El Govern de la Generalitat va presentar els Pressupostos per a l'any 2006 al Parlament. Definitivament, aquest projecte materialitza el gir social que va prometre el president Pasqual Maragall. És un pressupost amb un 12% més de recursos, dels quals gairebé la meitat es dedica a Salut i Educació. Les polítiques socials tenen una presència més clara que mai en els comptes preparats pel conseller Castells per a l'any vinent. A més, es continua reduint el dèficit heretat de l'anterior govern.

Per parlar de coses concretes, els Pressupostos preveuen fer 60 nous centres d'assistència primària i 5 hospitals, crear 8.000 places de llars d'infants, contractar 6.035 nous professors, posar en marxa gairebé mil aules d'acollida

-fonamentals per al futur dels immigrants-, construir 14 comissaries dels Mossos d'Esquadra i contractar-ne 1.700 més... La relació es pot allargar, i molt, amb les partides destinades a cada departament: Cultura, Política Territorial, Agricultura... En tot cas, cadascú pot valorar els comptes consultant-los a www.gencat.net/economia.

Aquests Pressupostos, doncs, consoliden el trajecte per superar l'herència de deutes i dèficits que va deixar el govern de CiU. Malgrat tot, serveixen per constatar amb recança, com ha dit Miquel Iceta, que "si els governs de CiU haguessin fet pressupostos com aquests, actualment Catalunya no tindria les mancances que encara avui arrossega". El fet que creixi el Pressu-

post i creixi la inversió sense augmentar la pressió fiscal demostra, a més, que els recursos es gestionen molt millor, amb més rigor i més eficiència.

Aquests pressupostos canvien la política del barracot i les llistes d'espera interminables per la política de l'educació i la sanitat de qualitat. Tenim la millor eina possible per fer realitat l'objectiu principal d'aquest govern: posar Catalunya a l'avantguarda de les polítiques socials, de l'atenció als ciutadans i ciutadanes, de la millora en definitiva de la qualitat de vida de tots i totes. Ara, amb el Govern catalanista i d'esquerres encapçalat per Pasqual Maragall, això és possible. Catalunya no podia perdre 23 anys més, i amb aquest Pressupost aconseguirem fer el gir social que el país necessita. ■

Amb el diàleg i el pacte, aviat tindrem el nou **Estatut**

És una proposta
per a l'acord,
una proposta que
precisa diàleg
i negociació, una
proposta que
busca el pacte

Manuela de Madre

Han passat 25 anys des de l'aprovació de l'Estatut de 1979. Han sorgit noves realitats, nous problemes, noves necessitats. Ha arribat el moment de tenir un Estatut d'acord amb el segle XXI. Catalunya necessita més autogovern, més competències, millor finançament per al desenvolupament de polítiques socials més ambicioses i un millor reconeixement de la seva personalitat nacional.

Aquest és el contingut de la proposta de nou Estatut aprovat per 120 dels 135 diputats i diputades del Parlament català. És una proposta per a l'acord, una proposta que precisa diàleg i negociació, una proposta que busca el pacte. Una proposta que ni separa ni allunya Catalunya d'Espanya, ni pretén obrir una etapa d'insolidaritat; busca tot el contrari: garantir el progrés de Catalunya tot assegurant que d'ell se'n beneficiï tota Espanya.

La definició de Catalunya com a nació no nega la sobirania de la nació espanyola que resideix a les Corts Generals. La millora del sistema competencial de la Generalitat no nega a l'Estat ni les competències que té reservades ni la seva capacitat per dictar

Miquel Iceta

bases en aquelles matèries previstes per la Constitució. El sistema de finançament que es proposa és just, transparent i solidari; i no és de cap manera un sistema de concert i "cupo" com el del País Basc i Navarra. ■

El Parlament el dia de l'aprovació de l'Estatut

Diez ideas claras sobre el Estatut

1. Nace con la voluntad de ser acordado entre todos, aprobado por las Cortes Generales y refrendado por los ciudadanos y ciudadanas de Catalunya.

Nace con el apoyo de 120 de los 135 diputados y diputadas del Parlamento de Catalunya y llega ahora al Congreso con la voluntad de ser aprobado, es decir, consciente de la necesidad de llegar a un acuerdo mayoritario a través de un gran pacto.

2. Intenta responder a las nuevas realidades del siglo XXI.

Está redactado desde el conocimiento de la realidad social, económica, laboral, cultural y política del nuevo siglo. Nos tiene que permitir impulsar la identidad de Catalunya en un mundo globalizado; garantizar nuestra competitividad a través del estímulo a las empresas, de la formación de los jóvenes y los trabajadores, de la mejora de las infraestructuras, de la incorporación de nuevas tecnologías; promover la justicia social con unas políticas sociales más potentes; proteger el medio ambiente; y ayudar a las familias y los sectores más desfavorecidos.

3. Proclama que Catalunya es una nación.

Por primera vez desde hace siglos, un texto legal reconoce la realidad nacional de Catalunya. Una nación dentro de la Nación de naciones que es España. Nosotros no creemos que en un Estado sólo quepa una nación, ni que una nación necesite ser Estado para garantizar su autogobierno. En este sentido, Catalunya es una nación constituida en Comunidad Autónoma de acuerdo con la Constitución española y el presente Estatuto.

4. Supone un paso adelante para la lengua catalana desde el respeto a la libertad de todos.

Establece que los ciudadanos y ciudadanas de Catalunya tienen el derecho a usar la lengua que quieran y el deber de conocer tanto el castellano como el catalán. Los poderes públicos tendrán que desarrollar políticas para garantizar el ejercicio de este derecho y el cumplimiento de este deber. Nadie podrá ser discriminado en función de la lengua que utilice.

5. Contempla una financiación que aportará a la Generalitat más recursos y más capacidad para decidir. No es un régimen de concierto económico y cupo; es un sistema solidario con el resto de pueblos de España.

La nueva financiación atenderá adecuadamente a las necesidades de Catalunya, es justa y solidaria, e implicará una mayor transparencia y objetividad. El sistema de

financiación recogido en la propuesta de nuevo Estatuto incrementa los recursos de los que dispondrá la Generalitat y le otorga la responsabilidad sobre su recaudación y su gestión, en colaboración con la Hacienda del Estado. El rendimiento de todos los tributos se reparte entre la Administración del Estado y la Generalitat.

6. El nuevo sistema de financiación garantiza el progreso económico de Catalunya.

La Generalitat podrá tener las infraestructuras, la formación, y las tecnologías de la información y la comunicación que garanticen la competitividad de Catalunya. Y responsabilidades de gestión sobre los puertos y aeropuertos. Garantizar el progreso económico de Catalunya es asegurar su capacidad para seguir siendo solidaria con el resto de pueblos de España.

7. Abre paso a un nuevo sistema de financiación que proporcionará recursos para hacer unas políticas sociales más potentes.

El nuevo sistema de financiación nos aportará suficientes recursos para impulsar la justicia social, mejorar la sanidad y la educación, y afrontar el fenómeno de la inmigración.

8. Se ocupa de las personas.

Garantiza los derechos de las personas y recoge el compromiso de las administraciones para promover la autonomía, la emancipación y el pleno desarrollo del potencial de todos: los trabajadores, los jóvenes, los mayores, las mujeres, las personas con discapacidades, etc.

9. Moderniza las instituciones catalanas.

Las instituciones políticas catalanas se modernizarán, crearán más espacios para la participación, promoverán la paridad entre hombres y mujeres, y la ciudadanía tendrá más capacidad para controlar a aquellos que gobiernan y la acción de la administración.

10. Adaptará la justicia a la realidad autonómica de España.

Por primera vez se impulsa una reforma de la justicia para hacerla más próxima y ágil. El Tribunal Superior de Justicia de Catalunya será la última instancia judicial en Catalunya, y se creará el Consejo de Justicia de Catalunya. La Generalitat tendrá más competencias para organizar la administración de justicia y garantizar su mejor funcionamiento.

Un Estatut para progresar

Con el nuevo Estatuto la Generalitat tendrá más competencias de las que ha tenido hasta el momento. Esto permitirá que Catalunya pueda afrontar con mayores garantías, viejos y nuevos problemas, que se gestionan mejor desde la proximidad.

Este nuevo texto estatutario también permitirá consolidar competencias en diferentes ámbitos como:

- a) La investigación, el desarrollo y la innovación, con el establecimiento de líneas propias de investigación y el seguimiento, control y evaluación de los proyectos.
- b) La vivienda, donde la Generalitat ostenta competencia exclusiva, lo cual incluye la promoción pública de viviendas en Catalunya o el establecimiento de prioridades y objetivos de la actividad de fomento de las administraciones públicas de Catalunya.
- c) Infraestructuras de transporte y comunicaciones. Donde la Generalitat reclama participar en los organismos de alcance supra-autonómico que tengan funciones sobre las infraestructuras de transporte situadas en Catalunya de titularidad Estatal o la participación en la planificación y programación de puertos y aeropuertos de interés general.
- d) Recursos hídricos, pudiendo gestionar la organización de la administración hidráulica de Catalunya, incluida la participación de los usuarios y participando en la planificación hidrológica y en los órganos de gestión estatales.
- e) Servicios sociales, incluyendo la regulación y la ordenación de las entidades, los servicios y los establecimientos públicos y privados que desarrollen servicios sociales en Catalunya.
- f) Políticas de género, con la regulación de las medidas y los instrumentos para la sensibilización, detección y prevención de la violencia de género.
- g) Medio ambiente, a través de la competencia compartida, estableciendo y regulando cualquier figura de protección de espacios naturales y de corredores biológicos.
- h) Educación, ejerciendo la competencia exclusiva que incluye la programación de la enseñanza y la regulación de los órganos de participación y consulta de los sectores afectados, así como la creación de centros docentes.
- i) Salud pública, con competencia com-

partida sobre la planificación de los recursos sanitarios de cobertura pública y la coordinación de las actividades sanitarias privadas con el sistema sanitario público.

El texto estatutario también fomenta un nuevo impulso de la proyección de Catalunya dentro de la Unión Europea y en el exterior. De esta forma la Generalitat tendrá que ser informada por el Gobierno del Estado de las iniciativas de revisión de los tratados de la Unión Europea. Participará directamente en las delegaciones españolas ante las instituciones europeas cuando se traten asuntos de su competencia o afecten al interés de Catalunya, y especialmente ante el Consejo de Ministros. Participará en la formación de las posiciones del Estado ante las instituciones y organismos de la Unión Europea. Podrá ejercer la representación del Estado en el ámbito de sus competencias exclusivas y, cuando sea necesario, la presidencia en estas instituciones y órganos. Finalmente, también gestionará los fondos europeos en el ámbito de su competencia.

Por otra parte, por primera vez en el Estatuto se establece un listado de derechos y deberes y principios rectores, lo que supone definir el modelo de país que queremos: un país avanzado social y políticamente, que pretende garantizar el bienestar del conjunto de la ciudadanía desde todos los puntos de vista.

• Derechos en el ámbito civil.

- a) Derechos de las familias.
- b) Derechos de la gente mayor.
- c) Derechos de la infancia.
- d) Derechos de las mujeres.
- e) Derecho a morir con dignidad.
- f) Así como, derechos en el ámbito de la educación, en el ámbito laboral, de la salud, de la vivienda, de los servicios sociales, del medio ambiente, de los

consumidores, del ámbito político y de la administración, del conocimiento de las lenguas y su uso. También contiene principios rectores sobre la cooperación y el fomento de la paz y la cooperación al desarrollo o el acceso a las nuevas tecnologías de la información y de la comunicación.

Finalmente cabe destacar el gran paso que se da en el ámbito de la justicia con este nuevo texto. La justicia había sido, hasta el momento, el ámbito más impermeable al avance del autogobierno en Catalunya y en general al sistema autonómico del Estado español. Esto cambia significativamente a través del nuevo Estatuto, permitiendo con ello, fortalecer el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya como última instancia judicial. De esta forma, corresponderá en exclusiva al Tribunal Superior de Justicia de Catalunya la unificación de la interpretación del derecho de Catalunya, así como la función de casación en materia de derecho estatal, a excepción de la competencia reservada al Tribunal Supremo para la unificación de doctrina. Este Estatuto también permitirá institucionalizar la figura del fiscal superior de Catalunya, siendo elegido por el Gobierno del Estado, a propuesta del Gobierno de la Generalitat. Se crea también el Consejo de Justicia de Catalunya, como órgano de gobierno del poder judicial en Catalunya, actuando como órgano desconcentrado del Consejo General del Poder Judicial y sin perjuicio de las competencias de éste.

Éste es en definitiva, el Estatuto que permitirá resolver los problemas de los catalanes y catalanas, con las garantías suficientes y los recursos necesarios para poder afrontar el futuro incierto que se abre con el nuevo siglo. Un Estatuto que nos dota del autogobierno necesario para progresar fraternalmente junto al resto de pueblos de España.

El PSC recorda Ernest Lluch cinc anys després del seu assassinat

El PSC commemora el cinquè aniversari de la mort d'Ernest Lluch amb l'organització d'un acte d'homenatge i l'edició d'un recull d'articles del dirigent socialista assassinat per ETA. El primer secretari del PSC, José Montilla, ha destacat que "no podem oblidar les aportacions

transversals de Lluch, que no només van deixar petjada en el terreny de la política a Catalunya, a Euskadi i al conjunt d'Espanya, sinó també en l'àmbit de l'economia, de la investigació universitària i fins i tot en la música". En l'àmbit de la política, Montilla recorda especialment les seves aportacions, "que per una banda van servir per posar els fonaments de l'actual sistema sanitari" i, per l'altra "van contribuir substancialment al procés de pau a Euskadi, malauradament encara no culminat avui". "El seu missatge de diàleg, d'entesa, és ara especialment vigent quan des d'alguns sectors sembla que es vol atiar la confrontació entre terroristes a Espanya" ha afegit Montilla. Ernest Lluch va morir la matinada del

Homenatge a Lluch de José Montilla

21 de novembre de l'any 2000, quan membres de l'organització terrorista ETA van disparar-li a l'aparcament de casa seva. El dia 19 de desembre es presentà el llibre "Ernest Lluch, darrers escrits", i al febrer es celebrarà un homenatge a la sala d'actes del PSC, que porta el seu nom. ■

La Fundació Ernest Lluch, avui

Joaquim Lluch

Segurament molts de vosaltres, davant de la gran proliferació de fundacions, us preguntareu, té sentit la creació de la FUNDACIÓ ERNEST LLUCH? Crec que és una pregunta pertinent.

Legalment, cal fan sols que hi hagi un o uns socis fundadors, que aportin un capital fundacional irreversible per a crear una Fundació. En aquest sentit gairebé d'una forma espontània van sorgir des de diversos àmbits unes 250 persones- que ben bé podien haver estat el doble, sense massa esforç- que van aportar cadascuna d'elles el capital fundacional i es va poder inscriure la Fundació, com a tal.

Però només amb aquest tràmit legal no haguéssim respost adientment a la pregunta que ens formulàvem. Cal una Fundació Ernest Lluch?

Els lectors i lectores d'aquest número de l'Endavant teniu l'ocasió d'assabentar-vos de quins són els objectius fundacionals, les activitats, els àmbits d'actuació temàtics i territorials i els òrgans de govern de la Fundació. Us adonareu que la tasca és apassionant i cal agrair als qui la fan possible, amics col·laboradors i especialment les institucions que ens han ajudat des del començament, especialment la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

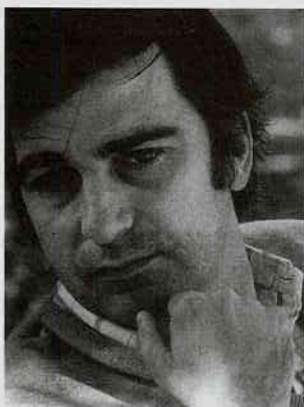
Crec que tothom reconeix que l'Ernest Lluch fou un intel·lectual, un historiador, un economista, un profes-

sor, un rector d'universitat, en fi un il·lustrat i un humanista; però també fou un polític socialista i catalanista, com es definia ell, no nacionalista, un diputat, un portaveu parlamentari, un ministre i un referent de tots els socialistes catalans; ahora conrea amb un enorme èxit i popularitat el camp de la comunicació, amb innumbrables articles, intervencions radiofòniques i televisives; finalment fou un gran melòman, apassionat també ahora per la pintura, l'escultura, l'arquitectura i... pel Barça.

El comú dels mortals pot excel·lir en algun dels camps que conrea l'Ernest. Però en tots aquests, i en forma erudita, només és dat a un escassíssim nombre de privilegiats. Lluch, que era indiscutiblement un d'ells, ens ha deixat una obra vastíssima: uns 2.000 treballs, entre llibres, articles, pròlegs, col·laboracions, etc. I centenars i centenars d'hores de gravació de programes de ràdio i televisió, que estem digitalitzant, amb la inestimable col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya. Tenia, quan el van assassinar, 63 anys. Em pregunto si la seva vida hagués pogut discórrer plàcidament els anys que li haguessin correspost normalment, sense la irrupció sanguinària d'ETA, amb la seva enorme fecunditat creativa, on hagués arribat, si ja ara amb la seva vida estroçada tan prematurament és una figura gegantina.

Penseu que, com va deixar escrit, tenia pensat dedicar-se durant els propers sis anys de la seva vida, és a dir, fins a finals del 2006, a tres treballs colossals: escriure la història del pensament econòmic d'Espanya, a l'estil de les històries nacionals que publica Routledge and

Cinc anys sense l'Ernest Lluch

Ernest Lluch i Martín
Vilassar de Mar 21/1/1937
Barcelona 21/11/2000

Programa d'actes

- La curiositat d'Ernest Lluch. Taula rodona amb Oriol Bohigas, Pere Gimferrer, Joan Gaspar i Lluís Foix, a l'Ateneu Barcelonès. Dijous 12 de gener.
- Acte en record d'Ernest Lluch a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) de Barcelona per lloar la seva faceta més acadèmica, intel·lectual i cívica. Gener de 2006.
- Acte en record de l'Ernest Lluch ministre a la seu del Ministeri de Sanitat i Consum a Madrid. Gener de 2006.
- Presentació de la Miscel·lània en homenatge a Ernest Lluch, en què han participat els principals acadèmics de les universitats espanyoles i estrangeres en temes tan diversos com l'economia, la història o el pensament econòmic. Febrer de 2006.
- Concert a partir de les partitures recuperades de l'arxiu de Sant Esteve d'Olot, a la mateixa ciutat d'Olot. Abril de 2006.
- II Seminari Ernest Lluch d'Economia a la Universitat de Barcelona, amb l'assistència d'acadèmics i especialistes sobre pensament i història econòmica. Hivern-primavera de 2006.

Kegan Paul; la història de la Hisenda pública espanyola i, sobretot, la història del pensament econòmic de Catalunya, que ell havia estudiat des de 1760-1840 i ara volia estendre des de períodes anteriors a 1640 i fins als nostres dies, ampliant-ho a tots els països de parla catalana. És a dir, avui estarien ja en la seva fase final i en poc temps disposaríem d'un corpus econòmic i historiogràfic, del que tan sols disposen els països més avançats i cultes del món.

Si a més tenim present que durant aquests cinc anys s'han produït fets tan importants com, per exemple, la guerra de l'Irak, el PSC a la Generalitat, amb Maragall de President, així com Rodríguez Zapatero a la Moncloa, la crisi d'Europa, l'esclat del terrorisme internacional amb els terribles fets de l'11-S i del 11-M, el projecte de nou Estatut per a Catalunya i, en fi, uns incipients i esperonadors primers intents de pacificació d'Euskadi, precisament per la via que ell defensava, en moments així, insisteixo, en què inclús el Barça ha guanyat la Lliga, és quan realment trobem a faltar en Lluch i ens sentim orfes d'alguna manera de la seva veu, sempre ponderada, però sempre lúcida i compromesa, una veu que sempre intentava clarificar amb arguments allò que l'ofuscació partidista manipulava i confonia. Com en la Bíblia, per a ell la paraula era el principi de tot.

Sabem que ens serà impossible substituir-la. Però Lluch ha deixat no sols molts deixebles, que avui són eximis professors i cate-

dràtics, sinó també una munió inimaginable de gent de gran vàlua personal i intel·lectual que estan disposats a col·laborar a difondre el seu missatge. En el benentès, que la Fundació Ernest Lluch ni és una Fundació de víctima del terrorisme, tot i el nostre respecte i incondicional solidaritat amb les que ho són; com tampoc no pretèn ser una Fundació hagiogràfica ni exegeta de la figura i l'obra de Lluch perquè, per moltes virtuts que li reconeguem, certament ens costa molt de trobar entre elles les de la santedat. I tampoc no volem quedar petrificats, anclats en el passat, sinó mantenir, com mantenia ell, una curiositat intel·lectual sobre tot allò que succeïa al seu voltant. No fer-ho així, un cop acabats els anys de nostalgia i d'homenatges lògics en una figura tan estimada, acabariem matant-lo una altra vegada, però el que mataríem ara seria la seva obra, que és el llegat més important que ens ha deixat.

Per tant, amb tota la modèstia del món, però amb un treball tenaç i infatigable, com era el del mateix Ernest, ultra la recuperació, catalogació i a ser possible publicació de tota o part de l'obra i l'arxiu personal de Lluch, ens volem convertir en una veu autoritzada que miri cap el futur, en un think tank que estudiï cap on va la societat del coneixement, que doni pautes sobre el futur de l'Estat del benestar, sobre la sanitat pública (algú s'ha fet mai la pregunta de per què la Llei d'universalització dels serveis sanitaris de Lluch de l'any

1986, ara farà ja vint anys, ningú no l'ha canviada mai, ni el PP amb majoria absoluta? Tenia o no tenia Lluch una manera de fer les coses?), sobre el consum, sobre el finançament autònom i, sobretot, sobre com han de conviure les "Espanyas", com les anomenava ell.

Ell, Ernest Lluch, que es deia catalanista i no nacionalista; que a València fou valencianista, afiliat al PSPV, i a Euskadi vasquista; però arreu socialista i federalista, fins al punt d'afirmar pocs mesos abans del seu assassinat que "el actual rey Borbón firmó una Constitución en 1978 que tiene un talante más austracista que el de los borbónicos", es a dir, més federal que centralista.

En fi, a cinc anys del seu assassinat, deixant de banda primer de tot el dolor per l'amic perdut, aquest és l'Ernest Lluch que tots trobarem a faltar.

I, en clau interna, el PSC i tots els socialistes catalans i catalanes i tots els nostres amics i amigues simpatitzants, l'hem de recordar com un dels nostres referents i pilars més importants. També entre nosaltres va ser una figura gegantina. Un dels grans homes i dones del socialisme català. Si bé és cert que va ser un home de tothom, i aquest és un dels seus grans mèrits, mai no hem d'oblidar que sobretot va ser un dels nostres. ■

Joaquim Lluch i Mascaró

Director Gerent de la Fundació Ernest Lluch

Antoni Castells, conseller d'Economia de la Generalitat

"El Pressupost per al 2006 s'orienta clarament cap a les polítiques socials"

L'economia catalana i espanyola segueixen creixent mentre que al conjunt d'Europa hi ha crisi. Fer un pressupost de la Generalitat com el del 2006, centrat sobretot en polítiques socials, era "o ara o mai"...

El pressupost per al 2006 correspon a un projecte de govern que vol donar resposta a les necessitats que avui té el país. La bona situació econòmica de Catalunya és un bon context per elaborar uns comptes públics ambiciosos, que consolidin l'esforç inversor i que s'orientin a les polítiques socials, a millorar les condicions de competitivitat de l'economia catalana i a fomentar l'equilibri territorial. El pressupost es caracteritza pel rigor i la

"Quan vam arribar, la salut financera de la Generalitat era preocupant, avui és excel·lent"

millora de la gestió, que es manifesta en la reducció del dèficit i l'augment apreciable de l'estalvi corrent. I tot això sense apujar la pressió fiscal i augmentant l'esforç inversor com mai s'havia fet.

No hi ha risc d'estirar més el braç que la màniga?

L'ambició ha d'anar acompanyada de l'exigència. A vegades un pressupost creix molt però no es controla prou l'expansió de la despesa i això és dolent. En canvi, nosaltres hem volgut que el creixement de la despesa, sobretot l'orientada a polítiques socials, anés acompanyat del rigor. Els ciutadans tenen dret a saber que els seus recursos s'administren de manera eficient.

Només arribar, vostè va fer auditar els comptes de la Generalitat. Com estan de salut les arques públiques catalanes?

La salut financera de la Generalitat, en aquests moments, és excel·lent. La prova és que en dos anys hem reduït el dèficit pràcticament a la meitat. L'any 2003 ens vam trobar un dèficit de 1.260 milions d'euros i tancarem aquest any 2005 amb un dèficit d'aproximadament 650 milions. Hem reduït la despesa desplaçada, sobretot en sanitat, hem contingut els nivells d'endeutament i hem sanejat el finançament de la inversió.

L'estat de comptes de la Generalitat en l'etapa anterior era tant dolenta com es deia?

Quan vàrem arribar ens vam trobar una situació que, tot i que no era alarmant -la prova és que hem pogut reconduir-la- sí que era preocupant. De seguida vàrem posar en marxa el Pla de Sanejament i ara tenim uns comptes més sanejats que altres comunitats. Els mercats financers confien avui plenament en la solvència financera de la Generalitat.

Amb una situació financera que s'està sanejant i un pressupost que creix un 12% i sobretot en despesa social, perquè hi ha la sensació que la gent no ho percep.

L'Estatut ha dominat l'escena política durant els darrers mesos, i és lògic que així sigui, perquè es tracta d'un fet que té una força política extraordinària. Això pot haver dificultat que l'acció del govern arribi amb la intensitat que caldria als ciutadans. Però jo li puc ben assegurar que el temps que els consellers dediquen i han dedicat a l'Estatut és una part molt petita de la seva jornada diària.

El temporal polític aixecat pel PP ha fet la resta?

El nou govern de la Generalitat va estar sotmès des del primer dia a la política de l'aznarisme, basada en la crispació, en el "tot s'hi val" contra Catalunya ha marcat l'acció del nou govern de la Generalitat des del primer dia. I no hi ha dubte que el PP ha intensificat aquest assetjament després de l'arribada del president Zapatero al govern.

Què veurem en el nou any 2006 en quan a realitzacions?

El pressupost per al 2006 s'orienta clarament cap a les polítiques socials. El volum de recursos destinat a la política de salut serà de 7.944 M€, xifra que representa un 26,8% de tot el pressupost. I el dedicat a Educació puja a 4.998 M€, és a dir, un 16,8% del total. Amb aquests diners, per exemple, invertirem en 60 nous centres d'atenció primària i en 5 nous hospitals, incrementarem en 6.035 el nombre de professors, crearem 8.000 places d'escola bressol. A més, construirem 14 noves comissaries i incrementarem en 1.720 el nombre de mossos d'esquadra, iniciarem la construcció de 9.700 habitatges de protecció oficial, entre d'altres.

“Al final el PP quedarà desacreditat davant la societat espanyola si segueix encenent fogueres”

través de les Corts Generals i el Parlament de Catalunya. El secret d'un bon pacte és ser capaços de renunciar a l'accessori per mantenir l'essencial. I un pacte només és possible quan les dues parts comparteixen suficients elements essencials. I jo crec que al Congrés dels Diputats hi ha una majoria amb la qual podem compartir una mateixa idea d'Espanya. Evidentment, tothom haurà de cedir en alguns aspectes per tal d'arribar a una posició comú, com hem fet a Catalunya.

Amb quina voluntat s'encara la negociació a Madrid?

Amb una doble voluntat. D'una banda, defensar amb convicció el que proposem, perquè creiem que és el millor per a Catalunya. Però també hem de tenir voluntat de pacte, de diàleg. L'actitud del “tot o res” no ens portaria enlloc. Sabem perfectament que l'Estatut només podrà tirar endavant si compta amb el suport majoritari del Parlament espanyol. Aquesta voluntat de mà estesa s'ha de combinar, doncs, amb la voluntat de canviar coses i d'avançar realment en l'autogovern. Hem de culminar allò que de veritat volia el pacte constitucional: una Catalunya autònoma dins d'una Espanya democràtica. Amb el propòsit d'afirmar el doble compromís de la societat catalana amb l'Espanya democràtica i de l'Estat espanyol amb l'autogovern de Catalunya.

Diuen que més que la nació el debat de fons està en el finançament...

Són dues qüestions igual de fonamentals. Catalunya era una nació abans que no ho digués l'Estatut i ho continuarà sent encara que no ho digui. D'altra banda, un bon finançament ens ha d'assegurar que podrem tirar endavant les polítiques que ens proposem i que serem més responsables dels nostres ingressos, perquè el que nosaltres proposem es precisament això: més recursos i més capacitat de decisió, sense oblidar el compromís inequívoc de solidaritat de Catalunya amb la resta de comunitats autònomes. Ara bé, els mecanismes d'aquesta solidaritat han de ser clars i transparents i no poden acabar perjudicant a aquells que paguem més impostos.

Des d'algunes parts d'Espanya es qüestionen les raons de Catalunya per demanar un millor finançament.

Catalunya necessita un millor finançament tant per millorar la competitivitat de la seva economia com per fer front als reptes de cohesió social que tenim al davant. Existeix la consciència generalitzada que les mancances en matèria de finançament s'han convertit en un llast per al nostre creixement. I que Catalunya creixi no solament és bo per a Catalunya, sinó també per al conjunt de l'Estat perquè és el motor de l'economia espanyola. A Espanya li convé que Catalunya continuï creixent perquè només així podrà continuar contribuint a la solidaritat amb la resta de comunitats autònomes. Avui, però, l'economia catalana no té ni les infraestructures que li fan falta i necessita un millor finançament per fer front a les necessitats de cohesió i d'integració social que tenim al davant. Catalunya té borses de pobresa, barris degradats, problemes per integrar

I veurem fet realitat el nou Estatut?

Crec, sincerament, que les perspectives són bones. L'Estatut és un pacte, per definició. Un pacte bilateral entre Catalunya i el conjunt d'Espanya, articulats a

adequadament la immigració. Si no volem que la pressió migratòria condueixi a un empitjorament dels serveis públics bàsics, necessitem més recursos.

Sempre que es parla de solidaritat, regions riques i regions pobres, es mouen baixes passions...

Aquells que exciten els ànims d'altres territoris d'Espanya contra Catalunya a partir de la distorsió descarada de la realitat demostren una gran irresponsabilitat. Presenten Catalunya com una comunitat insolidària i és exactament a l'inrevés. Catalunya és i seguirà sent molt solidària. Nosaltres no demanem que ens donin les gràcies per aquesta solidaritat, però sí podem demanar que se'ns reconegui i se'ns respecti.

Li preocupa el boicot a productes catalans?

Em sembla especialment condemnable que alguns donin suport a iniciatives com aquesta. És paradoxal, d'altra banda, que aquells que veuen en l'Estatut amenaces, que no existeixen, a la unitat de mercat, atemptin, per la seva banda, contra aquesta unitat de la forma més barroera, com és descriminar els productes segons el seu origen. Em preocupa aquesta campanya en la mesura en què pot afectar algunes empreses. Però no ens hem d'alarmar, perquè del que estic seguint es que els promotors d'aquestes accions no es sortiran amb la seva perquè els consumidors espanyols són raonables i responsables.

Quina part del pressupost econòmic o polític s'hauria de gastar en fer pedagogia de la convivència a Espanya?

La pedagogia de la convivència no té preu. Però estic segur que Espanya és un país molt savi i ha après dels errors del passat. La societat espanyola sap que hi ha fogueres que no s'han d'encendre, encara que alguns partits polítics i alguns dels seus dirigents, d'una manera irresponsable, intentin fer-ho. Aquells que encenen fogueres contra Catalunya quedaran desacreditats davant la societat espanyola.

Creu que, al final, l'Espanya plural guanyarà a l'Espanya de la crispació?

El que volen els ciutadans és un país on es pugui conèixer, sobre la base d'un respecte mutu. Espanya serà més forta si la construïm entre tots. Aquest és el repte que tenim per endavant i que plantejem des de Catalunya: una Espanya que tots ens podem sentir nostra perquè respecta i fa seu el nostre autogovern i la nostra identitat. Aquesta és l'Espanya que desitgem des de Catalunya, i que estic segur que comparteixen la majoria dels espanyols.

Li agradaria ser recordat com l'home que va sanejar les arques de la Generalitat?

No m'importaria que se'ns pogués atribuir aquest mèrit, però sanejar els comptes és només un mitjà per poder dur a terme totes aquelles polítiques que han de fer de Catalunya un país just, pròsper i competitiu. I així és com m'agradaria que se'ns recordés: com un govern catalanista i d'esquerreres que, com cap altre, ha sabut cobrir aquestes necessitats socials, de sanitat, d'educació, i d'infraestructures; i també que es pogués dir que mai el sector públic havia estat tant eficient. ■

Pressupostos de l'Estat per al 2006: creixement econòmic i eficàcia social

Francesc Vallès

Tot just a punt d'acabar el tràmit parlamentari del Congrés dels Diputats per a l'aprovació dels Pressupostos Generals per al 2006, podem afirmar amb orgull que aquests segons pressupostos que aprovarà el Govern socialista de José Luis Rodríguez Zapatero, són uns pressupostos rigorosos, equilibrats, necessaris, socials i justos. Uns pressupostos que permetran que es pugui créixer més i alhora distribuir millor la riquesa en el nostre país, i que demostrin que és perfectament compatible l'eficiència econòmica amb l'eficàcia social. El govern socialista treballa en tot moment per aconseguir que tots els ciutadans i ciutadanes es puguin beneficiar del creixement de la nostra economia, contribuint així a aconseguir una societat més justa, més equilibrada i més integrada, subsanant les desigualtats socials.

Rigorosos i equilibrats perquè tot i deflactant la tarifa de l'IRPF per segon any consecutiu, els números presentats pel Govern, permetran que el conjunt de les Administracions públiques tindran al final, un superàvit del 0,2% del PIB, i perquè, a més, ens permetran rebaixar el nostre deute públic fins un 43% de la riquesa nacional. I aquesta aposta responsable per a la reducció del deute té una explicació evident que el Vicepresident del Govern i Ministre d'Economia ha sabut explicar d'una forma molt entenedora: "Estalviem ara, per si les coses ens poguessin anar malament en el futur". Dit d'una altra manera, el superàvit i la reducció de l'endeutament augmentaran la nostra capacitat per enfrontar-nos a possibles desacceleracions econòmiques i per encarar els reptes pressupostaris associats a l'envelliment de la població. I tot això és possible sense apujar els impostos. La previsió del Govern és que els PGE per al 2006 contribueixin

a que l'economia creixi un 3,3%, el que significa triplicar el creixement de la zona euro, i que es puguin crear 460.000 nous llocs de treball, el que permetrà situar la taxa de desocupació entorn al 9%, la més baixa de les darreres dècades.

Són també, com dèiem, uns pressupostos necessaris perquè donen resposta a la necessitat més ressentida de la nostra economia: l'increment de la productivitat. Amb l'impuls a la despesa productiva i la inversió, el govern vol posar l'èmfasi en aquelles àrees de despesa que en major mesura contribueixen a que l'economia pugui seguir creixent i generant treball en el

El govern treballa per aconseguir que tots els ciutadans es puguin beneficiar del creixement de la nostra economia

futur, a partir d'un augment de fins un 26,5% de la despesa en I+D+I, d'un 16% en educació i d'un 12,4% en infraestructures. Investigació, educació i inversió és la millor recepta per millorar la nostra productivitat. Formació en capital humà i polítiques educatives, que tenen com a base en una forta voluntat inversora. Una inversió pública del Ministeri de Foment a Catalunya que arriba a

2.551 milions d'euros, el que representa el 18,5% del total previst per al conjunt d'Espanya, i per tant molt per sobre del pes demogràfic que té Catalunya respecte de l'Estat (15,9%). Per afegir una altra dada significativa: la inversió per habitant a Catalunya serà l'any 2006, 8,8 punts més alta que la mitjana que vàrem tenir en el període 1997-2004. Uns anys on els pressupostos elaborats pels Governos del PP marginaren i congelaren les partides d'inversions a Catalunya, provocant en bona mesura el dèficit estructural en infraestructures que avui patim. Uns pressupostos que varen comptar sistemàticament amb el suport sense fissures de CiU.

Però potser la característica que els fa més propers i més

progressistes, és que són uns pressupostos que augmenten la despesa social un 8,1%, el que representa per segon any consecutiu, que més d'un 50% del total de despesa estatal per a l'any 2006 es destini a fer polítiques de benestar. S'aconseguirà així que més de 2 milions de pensionistes vegin augmentades les seves pensions molt per sobre de l'IPC per segon any consecutiu, una decisió que és de justícia després de tants anys de perdre poder adquisitiu amb les polítiques neoliberals dels governs de la dreta. Hi haurà 40.000 nous becaris, en una voluntat d'assegurar la gratuïtat en el segon cicle d'educació infantil a 300.000 famílies. Es construiran 74.000 habitatges socials per a la venda i 47.000 de lloguer. També preveu un fons de 122 milions d'euros per a la integració social d'immigrants i 100 milions més per a programes d'atenció a les persones dependents, amb una reserva de fons que permetrà desenvolupar la nova Llei de la Dependència que el govern està a punt d'aprovar.

Una aposta que contribuirà a què el creixement econòmic del nostre país s'assenti sobre unes bases més sòlides i perdurables en el temps, a diferència del que ens tenia acostumats el PP,

que basava el nostre creixement econòmic en polítiques obsoletes i antisocials. Unes decisions que van desatendre les inversions necessàries per preparar Catalunya i Espanya per al futur, que van situar el nostre país a la cua dels països desenvolupats en l'aposta per la innovació i la investigació i que, entre moltes altres situacions alarmants, van provocar un creixement desorbitat del preu de l'habitatge. Un PP que ens va deixar com a llegat una economia amb els peus de fang, basada fonamentalment en la construcció, i que ens va fer perdre molta competitivitat. En definitiva, aprovarem uns pressupostos realistes perquè tot allò que s'hi inclou es farà i a més, aquest any comptaran amb un suport molt més ampli que els de l'any anterior. Uns pressupostos que segueixen incidint per les línies prioritàries que ja es van anunciar el 2005, amb una aposta decidida per l'economia productiva, l'increment de la despesa social, de la solidaritat, i la millora de la qualitat dels serveis públics. Només PP, CiU i EA hi votaran en contra. La dreta torna a estar unida: ara a l'oposició. ■

Francesc Vallès

Diputat del PSC al Congrés, per Tarragona

En la mort de Salvador Clop

En Salvador Clop havia vist la mort de fit a fit, a l'edat de vint anys, quan, en plena repressió contra el POUM, un grup d'estalinistes (que no devien ser gaire més grans que ell), li muntaren un simulacre d'afusellament contra les tàpies del cementiri de Lleida.

Ha mort, més de seixanta anys després, el passat vint-i-nou de setembre, a la seu del PSC, mirant de fit a fit els seus companys i companyes socialistes, després d'adreçar-los unes paraules en l'acte de commemoració dels 70 anys de la formació del POUM.

En Clop s'aixecà a parlar afectat per l'atac que unes hores abans havia patit un altre vell company, Manel Alberich, amb qui havia preparat l'acte commemoratiu, amb l'emoció d'uns records que els ha fet caure a tots dos.

Després d'un parlament, enèrgic i precís, esplèndid, amb algun toc d'ironia ("durant la guerra, vam tenir alguns problemes"), en Salvador Clop caigué fulminat, davant una sala posada dempeus enmig d'un únic crit d'esglai. "És com una tragèdia grega", ens comentà després el seu company Moratalla, de Sant Andreu. I certament, aquesta situació tremenda tenia grandesa.

El seu va ser un darrer missatge de combativitat, fidelitat i confiança. En Clop, com molts dels seus vells companys i companyes, tenia una força

enorme, que no venia del fanatisme, o del doctrinarisme crèdul i còmode, sinó d'una confiança de fons, inalterable, en la seva aposta juvenil per la classe obrera, pels seus companys i companyes, pels ideals d'igualtat i llibertat del socialisme.

El vaig conèixer fa molt anys (en tenia jo disset) i l'he vist sempre igual: disponible i desinteressat, tenaç, autònom, actiu, solidari. I lliurement crític, quan així ho creia convenient. Tot, sempre amb un punt d'ironia, amb un deix escèptic que li serví de protecció fins el darrer moment.

Estava vacunat -potser des d'aquella nit terrible al cementiri de Lleida- contra les deformacions catastròfiques que tan mal han fet a la causa del socialisme en el segle XX: el sectarisme, la disciplina cega, el temor reverencial als aparells de poder, l'adoració acrítica dels dirigents, el fanatisme violent. O la submissió acomodaticia, reverencial i interessada als de dalt, a les autoritats. Representava, en aquest sentit, el millor corrent del moviment socialista català, empeltat pel moviment llibertari, en la seva dimensió de revolta, no sols contra l'explotació econòmica i social i l'opressió política, sinó també contra l'"adoració de l'home per l'home", contra les relacions personals de poder i submissió, les servituds polítiques, doctrinals o d'aparell.

Les clares i enèrgiques paraules que pronuncià en Clop abans de morir, les recordarem ara, retrospectivament, com el missatge col·lectiu d'una magnífica generació de lluitadors, ja desapareguts, molts dels quals el PSC tingué l'honor, del qual hauria de ser sempre digne, d'acollir en els seus rengles: els Pané, Fernández Jurado, Pep Jai, Benaiges, Portela, Maria Rovira, Coll, Ximenis, Pilar Santiago, Teresa Carbó, Fuster, Gayolà, Gironella, Casablanca, Padrós, ... i m'en deixo. Tots ells, extraordinaris, potser irrepetibles. Tots ells, sobretot, irreductibles. No foren vençuts per cap enemic, sinó pel temps i els records. ■

Raimon Obiols

PP i CiU continuen anant de la mà

Els darrers debats que han tingut lloc al Congrés dels Diputats han posat de relleu dues realitats que es mantenen invariables des de l'inici de la legislatura. D'una banda, l'estabilitat de la majoria parlamentària que sosté el Govern de José Luis Rodríguez Zapatero, que alhora assegura l'aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2006. Uns pressupostos que demostren el gir social que està impulsant el Govern socialista i que són especialment positius pel que fa a la inversió de l'Estat en les infraestructures catalanes: el 18,5% de la inversió total prevista pel Ministeri de Foment es destinarà a la millora de les carreteres, els ferrocarrils i els aeroports de Catalunya, amb un total de 2.551 milions d'euros.

Ambdues formacions defensen projectes polítics molt similars pel que fa al model social, econòmic i educatiu

L'altre circumstància que s'ha tornat a visualitzar és la vigència de l'aliança entre el Partit Popular i Convergència i Unió. Deu anys després del nefast acord que PP i CiU van segellar al Majestic, que va portar José Maria Aznar a la Moncloa, l'entesa entre les dues formacions viu un dels moments més dolços, fent oposició de forma conjunta al Govern socialista. La bona sintonia entre els de Rajoy i els de Duran i Lleida va tenir el seu moment més apoteòsic a finals de l'any passat, quan - per primer cop en la democràcia - van vetar al Senat els pressupostos de 2005. Un vet que posteriorment va ser retirat per una àmplia majoria al Congrés.

Posteriorment, PP i CiU també han coincidit en el seu rebuig a la reforma del Codi Civil que ha obert la porta al matrimoni entre persones del mateix sexe, en la seva resistència a modificar la Llei del Pla Hidrològic Nacional aprovada per l'anterior Govern o en la Llei d'impuls a la televisió digital terrestre (TDT) i el pluralisme en els mitjans de comunicació, per citar algunes de les lleis més rellevants

Artur Mas i Mariano Rajoy

que ha dut a terme el Govern. Aquesta convergència d'interessos i objectius entre la dreta espanyola i catalana, lluny d'anar-se diluint, s'ha fet més visible en les darreres setmanes, on PP i CiU han presentat i votat conjuntament l'esmena a la totalitat als pressupostos de 2006. Tot i que les esmenes han estat rebutjades per la majoria parlamentària que dona suport a l'executiu, les intervencions dels seus representants han posat de manifest que ambdues formacions defensen projectes polítics molt similars pel que fa al model social, econòmic i educatiu. Al marge de les diferències que mantenen pel que fa al model territorial, on representen dos nacionalismes que han estat històricament antagonics, PP i CiU continuen representant propostes

polítiques lligades als interessos d'uns pocs en detriment de la majoria; defensen una escassa participació dels poders públics en l'esfera econòmica i són poc favorables a la redistribució dels beneficis que genera la bonança econòmica en favor dels sectors socials menys afavorits. I és precisament això el que els porta a actuar conjuntament contra el Govern de Zapatero, que en menys de dos anys ha incrementat considerablement les prestacions socials bàsiques (pensions, SMI...) i ha impulsat de forma decidida les polítiques socials i la millora dels serveis públics. Simplement, els molesta l'aposta que hem fet els socialistes per afavorir les condicions de vida de la majoria dels ciutadans i ciutadanes, especialment d'aquells que disposen de menys recursos. ■

José Zaragoza

Zaragoza: "CiU ha de trencar amb el PP"

José Zaragoza va exigir a CiU que trenqui l'aliança que el lliga actualment amb el PP a Tarragona i altres municipis de Catalunya, i que no torni a pactar amb els populars en cap altre lloc, donada la campanya sistemàtica d'enganys i falsedats manifestes contra Catalunya que està portant a terme aquest partit a tota Espanya. I és que les xifres parlen soles: CiU manté pactes amb el PP en diversos ajuntaments de Catalunya. ■

El socialisme europeu celebra una jornada sobre l'aliança de les civilitzacions

En el marc del desè aniversari de la Conferència Euromediterrània, el Grup Socialista al Parlament Europeu i el PSC van organitzar els dies 11 i 12 de novembre a Barcelona la Conferència "Aliança de Civilitzacions. Construint una ciutadania euromediterrània". Aquesta cita volia contribuir d'una manera significativa a refermar el paper dels socialistes en una regió d'importància vital per Catalunya, Espanya i Europa, i aportar idees per al relleu de les relacions euromediterrànies en el futur. I res millor per a això que una trobada que va reunir representants del Nord i del Sud de la riba mediterrània en un espai obert a la societat civil per al debat polític i cultural sobre la regió.

Aquesta cita volia contribuir a refermar el paper dels socialistes a la regió mediterrània

Mesa de cloenda de les jornades

Aquests van ser els objectius marcats i que es discutiren en dues taules rodones: "El procés de Barcelona: balanç i nous objectius" i, d'altra banda, "Prioritats i propostes socialistes de progrés". Per fer-ho, es va comptar amb la participació de representants del Govern espanyol i

del Govern de la Generalitat de Catalunya, del PSOE i del PSC, així com del socialisme europeu i de la Mediterrània, i de personalitats de l'àmbit acadèmic, cultural i d'ONGs. En la cloenda van participar José Montilla, Pasqual Maragall i Trinidad Jiménez. ■

Alianza de Civilizaciones Construyendo una ciudadanía euromediterránea

Manifiesto del Mediterráneo

1. Debemos reforzar nuestro perfil programático a favor del avance de la democracia y de un ordenamiento económico que garantice el respeto de los derechos humanos, la igualdad y la cohesión territorial en el Mediterráneo.
2. Es necesaria la concreción en el Mediterráneo de los Objetivos del Milenio para la lucha contra la pobreza en la región.
3. La lucha contra la discriminación de las mujeres y la igualdad entre sexos debe ser una prioridad de nuestra política en el Mediterráneo.
4. En el irrenunciable y común combate

contra el terrorismo, debemos ir más allá de la firme y activa condena de los atentados -por muy horribles que puedan ser- para examinar los contextos socio-económicos culturales que los alimentan. El terrorismo, que no tiene jamás justificación, va contra la democracia, la libertad y los derechos humanos.

5. Hay que oponer la expansión y revitalización de la política democrática y socialista al crecimiento de los fundamentalismos de toda suerte.
6. La alianza entre civilizaciones debe figurar entre nuestras principales prioridades toda vez que permite

atajar la violencia y la xenofobia en su propia raíz.

7. Los y las socialistas planteamos el desarrollo de una verdadera política progresista Norte-Sur.

Desde estas bases podremos responder a una realidad esencial: Europa necesita el Mediterráneo tanto como el Mediterráneo necesita Europa. Por y para todo ello, los socialistas reafirmamos nuestro compromiso con la profundización del Proceso de Barcelona, en beneficio de la paz, la cooperación y las aspiraciones ciudadanas de democracia y justicia social. ■

La IV Conferència Nacional del PSC posa les bases de les polítiques socials que Catalunya necessita

Els dies 19 i 20 de novembre al Palau de Congressos de Catalunya, a Barcelona, el PSC va traçar el full de ruta del que serà la transformació social del nostre país en els molts anys que esperem de governs progressistes. Els propis consellers del govern van ser protagonistes explicant la seva gestió i, sobretot, avançant les propostes que faran de Catalunya un país de primera en el terreny social.

A la Conferència Nacional, que duia per títol "Vells i nous drets de l'Estat del Benestar" van assistir 1016 delegats del PSC i 150 persones que no militen al partit, però que van participar amb veu i vot. En total es van discutir un total de 1200 esmenes a la Ponència Marc, que es va dividir en tres blocs per tal de fer més àgil el treball en comissions: valors i principis de l'Estat del Benestar del segle XXI; educació, sanitat i seguretat social; i, Catalunya i el quart pilar del benestar.

Com va assenyalar el secretari d'organització i finances del PSC, José Zaragoza, "davant les campanyes d'imatge, de vendre fotos, de vendre fum, coses que no són reals, nosaltres afrontem i donem solució als problemes" tal com es va veure en una conferència que va reflectir "la feina de milers de persones que treballen des de molts àmbits perquè Catalunya progressi i avanci".

Maite Arqué, Antoni Siurana i David Pérez

Apertura d'Ernest Maragall

El responsable de programes i Conferència Nacional del PSC, Ernest Maragall, va obrir la Conferència afirmant en el seu discurs, que "ara que ens toca donar la cara i governar, hem de mirar lluny, a un període de 25 anys". Per aquest motiu, va fer notar que "les propostes, idees, reflexions d'aquesta conferència seran les polítiques de

demà", especialment tenint en compte que aquesta és la primera Conferència Nacional que el PSC celebra estant al Govern de la Generalitat.

Maragall va destacar que en la Conferència quedaria clar que "hi ha programa, resultats, solvència, passió per fer les coses ben fetes". Segons Ernest Maragall, des d'altres partits "ens diuen moltes coses: que ens barallem, que no prenem decisions...". Davant aquesta situació, "hem de ser conscients que tenim a les mans tanta feina feta, tants resultats, tants projectes em marxa, que aquestes veus quedaran aclaparades per la realitat". Entre aquests projectes, Maragall va esmentar el del nou Estatut, perquè "la major part de les polítiques socials de què parlem estan relacionades amb el projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya".

Intervenció dels Consellers

El conseller Nadal va repassar l'acció de govern i va destacar el gir social dels pressupostos de la Generalitat per l'any que ve. Segons ell "en el clima de serenitat i d'optimisme raonable, de millora creixent de la situació de l'economia i de l'ocupació, de benestar i atenció a les persones" a Catalunya, "tot el soroll, vingui d'on

Montilla i la mesa de la Conferència

Una altra mesa del Congrés

vingui, no torçarà una orientació política que dóna uns resultats que posa nerviosos a més d'un". Nadal també va destacar el lideratge del president Pasqual Maragall en el gir social de les noves polítiques. El conseller va assenyalar com a pilars de la gestió de l'Executiu la màxima de Maragall "escoles, escales i empreses". "Les tres e" del president, ha explicat Nadal, "es tradueixen en les tres m: mestres, metges i mossos, emblemes del gir social que representen els pressupostos de la Generalitat de l'any 2005 i, sobretot, els de l'any que ve".

Montilla i Maragall a la cloenda

El primer secretari socialista, José Montilla, en la seva intervenció a la cloenda va constatar que "el PP ha decidit repetir fins al final de la legislatura l'estratègia de crispació política i de desqualificació personal" que va fer servir entre el 1993 i el 1996, "segurament perquè no saben fer una

Carme Figueras

altra cosa". En aquesta ocasió, "som el centre de l'estratègia difamatòria del PP i dels seus mitjans de comunicació, perquè saben que som el pal de paller". "Som els que podem fer possible un bon Estatut per a Catalunya, els que podem fer possible la construcció de l'Espanya plural, els que podem fer possible una major i més gran cohesió social", va concretar Montilla.

Maragall: "La reforma social a Catalunya és l'ànima del Pacte del Tinell i impregna la proposta d'Estatut"

El president de la Generalitat i del PSC, Pasqual Maragall, va afirmar que "la

Ernest Maragall

reforma social a Catalunya és l'ànima del Pacte del Tinell i impregna la proposta d'Estatut". "Per això l'ambició social del Pacte del Tinell i de la proposta d'Estatut es concreta en polítiques quotidianes, encaminades a millorar la qualitat de vida dels ciutadans", va afegir. Per a Maragall, "estem en un moment polític crucial, amb l'Estatut i l'Espanya plural en marxa. Un moment polític que demana determinació i confiança, perquè està en joc l'hegemonia política i social a Catalunya i Espanya probablement per més d'una dècada". Maragall va recordar que el PSC "és el partit que necessitava i necessita Catalunya, innovador, obert als canvis, capaç de resoldre els problemes de les persones". "El PSC sempre ha aspirat a estar al Govern de Catalunya per fer-la socialment avançada, políticament oberta i econòmicament ambiciosa" va dir. Pel president Maragall "reforma política i reforma social són dues cares de la mateixa moneda". ■

RESOLUCIÓ POLÍTICA DE LA IV CONFERÈNCIA NACIONAL

El PSC desenvoluparà en la propera etapa les següents línies de treball:

1. Donar suport al paper del govern de la Generalitat com a peça clau en l'impuls i aplicació de les polítiques bàsiques de l'Estat del Benestar de Catalunya i enfortir el paper dels Ajuntaments com a instrument indispensable en el desenvolupament i implementació d'aquestes.
2. Realitzar un esforç permanent d'avaluació dels efectes de les polítiques de benestar desenvolupades per les diferents administracions.
3. Mantenir una estreta relació amb la ciutadania, els agents econòmics i socials, el tercer sector i els professionals dels serveis del benestar per tal d'assegurar la nostra capacitat de resposta davant els canvis socials i les renovades exigències ciutadanes.
4. Desenvolupar una consciència cívica de responsabilitat individual que permeti incrementar el compromís col·lectiu envers les polítiques de benestar així com evitar qualsevol deriva cap a una perniciosa cultura de la dependència.
5. Desenvolupar mecanismes eficaços de participació dels usuaris i professionals dels serveis del benestar.
6. Mantenir i incrementar el compromís pressupostari envers les polítiques socials.
7. Integrar el conjunt dels serveis de benestar per tal de donar una dimensió global a la política de suport a les famílies.
8. Incorporar al conjunt dels serveis de benestar l'objectiu de la necessària conciliació de la vida laboral i familiar, així com la perspectiva de gènere.
9. Donar suport a la reforma educativa dissenyada pel Govern d'Espanya, especialment pel que fa a la prioritat envers l'escola pública i la reforma dels ensenyaments professionals.
10. Impulsar, en el sí del Partit i en estret contacte amb els usuaris i professionals dels serveis de benestar, una reflexió permanent sobre els mecanismes més adequats de titularitat, provisió, gestió i finançament d'aquests serveis.

70è aniversari de la fundació del POUM

Militants del socialisme i la llibertat

El Partit dels Socialistes de Catalunya ha celebrat en el 70è aniversari de la fundació del Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM) un acte d'homenatge al conjunt de lluitadors pel socialisme que en 1935 es varen unificar sota aquestes sigles. Fou un acte de reconeixement a tots els qui havien estat afiliats a aquest partit històric, concretat en les persones dels qui segueixen el seu compromís polític en tant que militants del PSC, però anava dirigit també als que no ho han fet, en especial a tots aquells que ja ens han deixat. La trajectòria personal de tots ells ha estat una aportació fonamental a la nostra història contemporània: a la història de Catalunya, a la història del moviment obrer i a la història del socialisme. I és de justícia que els sigui reconegut el seu esforç indomable pel socialisme i la llibertat. Sense ells no és possible entendre la història del socialisme català actual. No són els únics socialistes, ni mai no han pretès de ser-ho; però cal afirmar que han estat fonamentals. Sense ells no seríem allò que som. No pot entendre's l'actual Partit dels Socialistes de Catalunya sense reconèixer que aquest ha estat el resultat d'un llarg procés que a cada passa ha trobat en els seus rengles, impulsant-lo, a antics poumistes. Nosaltres no som el POUM, però el PSC el reconeix com una de les seves arrels, i ens en sentim orgullosos.

El mateix naixement del POUM sota el lideratge de Maurín fou ja resultat d'un procés d'unificació socialista, encara que

“La llarga i dolorosa experiència no els feu nostàlgics, ni tancats, ni passius”

només reeixí en una petita part. La insurrecció militar que desencadenà la guerra civil i la revolució trobà, en els seus joves militants, aquesta força política a la primera línia de la lluita contra el feixisme. Aleshores, en els primers dies de la revolució, prengué cos també un altre procés d'unificació, el PSUC, que de seguida pretengué ser el partit únic del proletariat. Diferenciats un i altre per l'estratègia de la revolució i de la lluita antifeixista, els militants revolucionaris del POUM hagueren de patir la difamació i la persecució dels estalinistes: la seva direcció fou empresonada i Andreu Nin, el seu dirigent més destacat d'aquell moment, fou assassinat. La derrota de la República portaria a uns i altres a l'exili i a la presó.

Des del primer dia el POUM es reorganitzà i en 1945 un sector important dirigit per Josep Rovira es proposa unificar l'espai del socialisme democràtic i creà el Moviment Socialista de Catalunya, que durant tota la llarga clandestinitat mantingué alçada la bandera del socialisme democràtic, per tal de fundar amb la llibertat i a Catalunya el Partit Socialista. Per això quan en 1976 es creà el Partit Socialista de Catalunya (Congrés), el sector organitzat sota el seu Secretariat polític s'hi incorporà. I finalment encara, quan es constituí l'actual Partit dels Socialistes de Catalunya, hi confluïren també els qui havien seguit a Pallach en la creació del PSC (R). Molts corrents i molts sectors de tradicions diverses van participar en el procés d'unitat de la Federació Catalana del PSOE, del PSC (C) i del PSC (R). I els poumistes no hi faltaren, com no faltaren en l'acció sindical de la UGT.

La llarga i dolorosa experiència no els feu nostàlgics, ni tancats, ni passius. Aportaren sentit crític, sentit de la realitat i un coratge indomable. Mentre defensaven amb tenacitat la legitimitat de la seva trajectòria, amb els seus encerts i els seus errors, posaren sempre de relleu de manera contundent la fermesa de la seva militància i dels ideals que havien marcat la seva vida. I ens han transmès una part indispensable de l'experiència del moviment obrer. Sempre han sabut estar en el combat, amb disciplina i amb la solidaritat que tenen els lluitadors de l'ideal. Amb un comportament ple de naturalitat, han mostrat que fins al final són en el lloc que els pertoca en defensa dels treballadors i del poble, del socialisme i de la democràcia. Salvador Clot, qui ens va deixar d'una manera tràgica, Manuel Alberich i Carmel Rosa, que també havien de parlar en l'acte, simbolitzen bé l'esperit revolucionari de tots aquells que feren seva la tradició militant del POUM. ■

Isidre Molas

La legislatura de los autónomos

En España actualmente hay unos 3.000.000 de autónomos (más de 540.000 en Catalunya), que representan aproximadamente el 20% de la población activa. De estos tres millones, 2.200.000 son trabajadores autónomos propiamente dichos, es decir, que ejercen su actividad económica como personas físicas (sin figura societaria), por tanto nos encontramos ante el absurdo de que la mayor parte de nuestro modelo productivo (aproximadamente el 97 % de unidades productivas del país si le sumamos el colectivo de microempresarios con menos de tres asalariados a su cargo) no tiene una regulación y por tanto un marco legal que los ampare.

Ahora bien, si comparamos su grado de importancia económica con el grado de seguridad jurídica y el nivel de prestaciones, podemos observar como reivindicaciones históricas del mundo del trabajo, como el acceso a la jubilación anticipada, el subsidio por desempleo en casos concretos, la prevención de los riesgos laborales, la formación continua, la cotización a tiempo parcial,

entre otros, son aún el horizonte lejano de los trabajadores autónomos. Trabajadores que entre otras características responden con sus bienes personales en la actividad empresarial, trabajan una media de 48 horas semanales, no pueden contratar en régimen laboral a sus familiares, y que según estudios estadísticos sufre una presión fiscal 30 puntos superior a la media española y que para colmo están siendo instrumen-

talizados por la grandes empresas como mano de obra barata, obligándoles incluso en muchos casos a dejar de ser asalariados para convertirlos en autónomos.

Por todo esto y para dotar de un verdadero marco legal de protección y seguridad al motor de nuestra economía el Presidente del Gobierno, a propuesta de las organizaciones de autónomos (como la CTAC en Catalunya), en su debate de investidura hizo suya una de las mayores reivindicaciones del colectivo, la promulgación durante la presente legislatura del "Estatuto del Trabajador Autónomo". Este Estatuto dará respuesta de forma unánime y de una vez por todas a las históricas demandas que desde el colectivo se venían formulando y servirá para consolidar y garantizar el futuro de nuestro modelo empresarial, promoviendo el desarrollo del trabajo autónomo con derechos y garantías tanto individuales como colectivas. ■

Salvador Duarte

Responsable d'Àmbit d'AutònomPSC

Fem ciutat millorant la democràcia

Paral·lelament al procés de transformació urbanística, s'avança en la millora de la política municipal, endegant un procés d'implicació de las associacions ciutadanes i de la ciutadania en general en les actuacions municipals que han caracteritzat el període 1999-2003.

S'estan produint experiències innovadores en la vida associativa i en la relació entre entitats, administració local i serveis públics. Aquestes experiències estan aportant nous horitzons i perspectives per al desenvolupament de la participació ciutadana i per a la gestió dels recursos públics. En aquest sentit s'ha produït un canvi d'actitud de les associacions respecte al seu funcionament, les seves activitats i el grau de coordinació i relació entre elles mateixes. Com a resultat d'aquests canvis han emergit noves activitats i projectes com ho mostren els Plans Comunitaris, la gestió compartida d'equipaments i serveis, la innovació cultural. Aquest canvi d'actitud de la ciutadania associada és fruit d'un estil d'implementació de la política municipal que s'ha vist reforçada en aquest sentit.

Aquest període ha estat ric en la producció de nous mecanismes per a apropar l'acció política a la ciutadania des dels Ajuntaments, posant a l'abast de la ciutadania tot un seguit de mètodes i tècniques que facilitin la participació de la ciutadania en les polítiques municipals. Com a resultat d'aquestes polítiques, una major participació per tal d'apropar i millorar els programes d'actuació municipal. Aquesta voluntat es reflecteix en els diferents reglaments de participació de molts ajuntaments que recullen las particularitats de cada vila o ciutat per tal de millorar el seu funcionament i la implicació de la ciutadania amb l'ajuntament. La nova normativa ha suposat la creació dels consells ciutadans, consells consultius i comissions consultives de govern, a més del desplegament de les diferents fórmules que enriqueixen la normativa municipal vers una major informació i participació de la ciutadania.

S'ha obert un procés, que s'enriqueix amb la inclusió de l'opinió de la ciutadania, experta en l'ús de la ciutat, en l'elaboració dels Plans d'Actuació Municipals. Hem sumat les associacions

en la gestió dels equipaments, promovent el teixit associatiu i els seus projectes. S'ha avançat en la cooperació i la solidaritat internacional, element d'educació en els valors democràtics. En definitiva estem posant les bases pel desenvolupament d'un model de ciutat socialdemòcrata.

Continuem el camí cap a una millor qualitat de la política municipal. El mandat 2003-2007, obre nous reptes a la ciutat, una ciutat que sap aprofitar les seves oportunitats i fer front als nous reptes. Reptes que en el territori prenen una singularitat que posa de rellevància la seva identitat i les seves particularitats. Una d'aquestes particularitats resideix en el procés endegat en les legislatures anteriors.

Construir ciutat construint ciutadania implica superar la concepció del ciutadà com més consumidor de serveis i recuperar el concepte de ciutadà com a subjecte actiu en el procés de dissenys i implementació de polítiques públiques. ■

Sectorial de Moviments Ciutadans i Participació Ciutadana del PSC

Taula rodona sobre "Convivència, Seguretat, Llibertat"

El dijous 27 d'octubre, i dintre del Club de Conferències, es va celebrar una taula rodona sobre "Convivència, seguretat, llibertat" en la qual van participar Celestino Corbacho, president de la Diputació de Barcelona, Joan Delort, secretari de Seguretat Pública de la Conselleria d'Interior, Jordi Hereu, regidor de la Comissió de Seguretat i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, i el periodista Lluís Foix. Els ponents van coincidir en la necessitat d'abordar la qüestió de la seguretat ciutadana des d'una perspectiva integral i amb la col·laboració de totes les administracions implicades. ■

Teo Romero rep el suport massiu dels seus ciutadans i del Partit

L'alcalde socialista de Santa Margarida de Montbui, Teo Romero, ha rebut el suport massiu dels ciutadans de la seva ciutat, per la sentència que l'inhabilita per a exercir càrrecs públics per no abonar, seguint les indicacions de l'informe favorable del secretari municipal, unes quantitats retingudes per l'anterior alcalde, a un funcionari condemnat pel Tribunal Suprem a quasi 9 anys de presó per falsificació de documents i malversació de fons públics. Aquest funcionari es va apropiat indegudament de més de 21 milions de pessetes de les arques municipals ara fa més de 12 anys.

La Plataforma Ciutadana en defensa d'alcalde ha organitzat fins ara tot un seguit d'actes de suport i marxes ciutadanes. Han recollit més de 6.000 signatures, han imprès 500 pancartes, i han

presentat una petició d'indult al Consell de Ministres del Govern espanyol. El propi Teo Romero també ha presentat un recurs d'emparament davant el Tribunal Constitucional.

L'alcalde de Santa Margarida de Montbui, que va guanyar les passades eleccions municipals amb la majoria més gran de Catalunya, aconseguint 11 dels 13 regidors que hi ha a l'ajuntament, ha rebut el suport unànime de la classe social, política i econòmica de la comarca de l'Anoia. També d'altres institucions com la Diputació de Barcelona o la Federació de Municipis Catalans. Molts ajuntaments estan aprovant aquest dies una moció de suport.

L'ajuntament de Montbui ha aprovat una moció per unanimitat de tots els regidors on es demana la suspensió de l'execució de la sentència així com manifestar la seva adhesió a la demanda de l'indult presentada per la plataforma.

Des de tots els àmbits, polític, econòmic, empresarial, sindical, social, cultural...tothom demana justícia pel Teo Romero que reitera la seva voluntat de

continuar treballant pel seu municipi, per la seva comarca, pel seu partit i per aconseguir les modificacions normatives necessàries per canviar la inseguretat dels càrrecs electes quan prenen decisions en defensa de l'interès general.

Montilla, en la seva recent visita al municipi de Montbui en suport a l'alcalde va dir "que tot acabarà bé". ■

Montgat també té un alcalde socialista

El socialista Jordi Ràmia és el nou alcalde de Montgat des del passat 4 novembre, i es converteix així en el quart alcalde democràtic d'aquesta població. El relleu al capdavant de l'ajuntament és fruit del pacte de govern que el PSC va establir amb CiU el passat mes de maig.

Jordi Ràmia, que assumeix el càrrec fins a finals de mandat, el 2007, ha rellevat el convergent Alfred Matamala, que passa ara a ocupar la primera tinència d'alcaldia. En el seu discurs de presa de possessió, el nou alcalde socialista va passar revista als projectes de futur de Montgat, i va destacar entre ells les millores en els serveis municipals, la seguretat, el medi ambient i les infraestructures, entre les quals hi ha la cobertura de la riera Sant Jordi. ■

Els alcaldes reclamen més polítiques socials en la recta final de la legislatura municipal

Passat l'equador del mandat, els alcaldes i alcaldesses socialistes es van reunir el passat 4 de novembre per posar en comú les prioritats i les agendes polítiques locals dels governs municipals pels propers mesos, tot reforçant les iniciatives socials, d'ensenyament i d'intermediació.

José Zaragoza, Celestino Corbacho, Joan Clos i Manel Bustos van presidir la taula de l'acte, on es va parlar de la situació política general, la nova situació del govern local arran dels canvis que suposa el projecte d'Estatut, o els importants increments pressupostaris que els ajuntaments veuran reflectits en els seus comptes a partir de l'any vinent, gràcies als esforços dels governs de l'Estat, liderat per José Luis Rodríguez Zapatero, i de la Generalitat, amb Pasqual Maragall al capdavant, tal com van manifestar en nom dels alcaldes i alcaldesses reunides, Celestino Corbacho i Manuel Bustos.

En la trobada, els electes locals socialistes van contraposar el "model Barcelona" de progrés en contra del de Tarragona basat en l'escàndol. En aquest sentit, el secretari d'Organització, José Zaragoza, va definir els dos models: el model de progrés de Barcelona, que ha transformat la ciutat amb més escoles bressol, biblioteques, equipaments per als joves i la gent gran, més pisos de lloguer accessibles, i més igualtat d'oportunitats; i el model de gestió de CiU a Tarragona, amb el suport del PP, plena d'escàndols, corrupció i mal govern.

Joan Clos

Jornada de la Sectorial de la Societat del Coneixement sobre l'administració electrònica

La Comissió Sectorial de la Societat del Coneixement va organitzar el dimecres 26 d'octubre una jornada sobre "Per què és tan important i tan difícil d'aconseguir una administració electrònica". Van participar José Zaragoza, secretari d'Organització i Finances del PSC, que va parlar sobre "El Partit i les Tecnologies de la Informació, un actiu polític diferenciador"; Ernest

Maragall, secretari del Govern de la Generalitat i membre de l'executiva del PSC, que va dissertar sobre "Tecnologies de la Informació, una eina per a reformar l'Administració"; Marta Contente, directora general d'Atenció Ciutadana de la Generalitat, que va parlar sobre "Sinèrgies entre la Generalitat i les Administracions locals. Experiències aplicables a totes les administracions"; per últim, Josep Lluís Mancho, secretari d'organització de la Comissió Sectorial de la Societat del Coneixement", va centrar la seva intervenció sobre "L'administració i les eines TIC: la dura realitat". ■

Carles Ruiz, nou alcalde de Viladecans

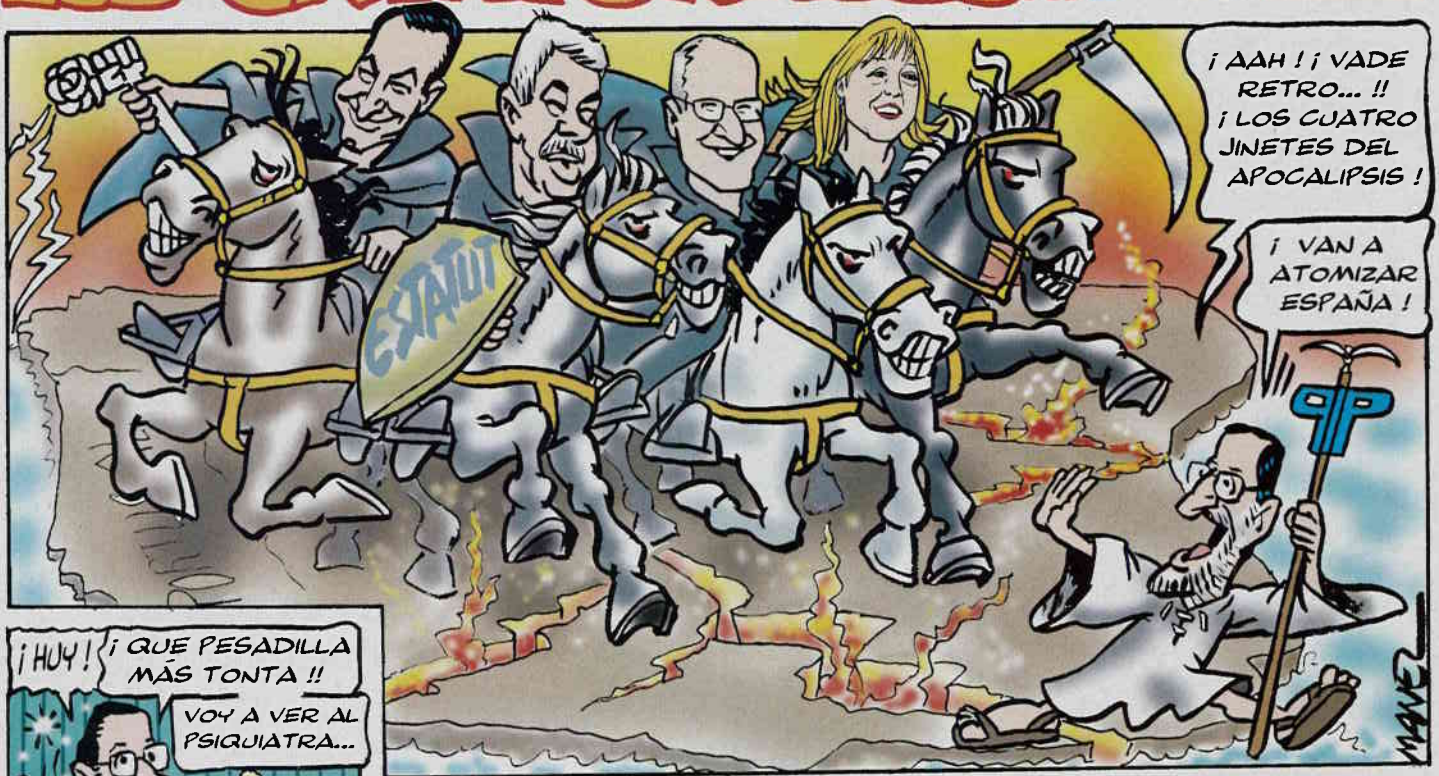
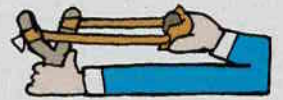
El socialista Carles Ruiz és el nou alcalde de Viladecans, en substitució del també socialista Jaume Montfort, que ha passat a ocupar la responsabilitat de director de Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) de la Generalitat.

El relleu va tenir lloc el passat 5 de novembre en un ple multitudinari, que va comptar amb l'assistència de nombrosos companys i companyes del partit, entre els quals hi havia la vicepresidenta del Congrés dels Diputats, Carme Chacón, el president de la Diputació de Barcelona, Celestino Corbacho, el conseller de Treball de la Generalitat, Josep Mª Rañé, així com molts alcaldes i alcaldesses del Baix Llobregat. Jaume Montfort, metge de professió,

ha estat al front de l'alcaldia durant 22 anys, durant els quals la ciutat ha experimentat un canvi espectacular, amb la construcció d'equipaments culturals, esportius i d'oci de gran qualitat i la creació de molts llocs de treball.

El nou alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, era fins ara tinent d'alcalde de Planificació Territorial i Promoció, i és el diputat responsable de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona. Ruiz ha assenyalat que continuarà la línia de treball del seu antecessor, apuntant com els grans reptes del seu mandat la connexió del nucli urbà amb el mar, i la conservació dels espais naturals de la ciutat, entre d'altres. ■

LES CRIATURADES...!

¡AAH! ¡VADE RETRO...!!
¡LOS CUATRO JINETES DEL APOCALIPSIS!

¡VAN A ATOMIZAR ESPAÑA!

¡HUY! ¡QUE PESADILLA MÁS TONTA!!
VOY A VER AL PSICUATRA...

ES BUENO AUTO-CONTAGIARSE DEL MIEDO QUE DESEAS CREAR

PUEDES SER MÁS CONVINGENTE
¿Y CÓMO ORGANIZÀIS EL PRÓXIMO OBJETIVO?
CON... CANCIÓN PRO-TESTA

TRIPARTITOOS COMUNISTAAAS
MONTILLAAA AL PAREDÓN
CRISPACIÓON INCREPACIÓON SOMOOS OPOSICIÓON

SEMBLA UN JOC DE NÈNS MAL EDUCATS TOT AIXÒ...!
SÓN CRIATURADES

¡AAH! ¡OTRA PESADILLA!
¡MARIANO MIRA QUE ERES PESADO!

¿CHIUILLADAS EN LA OPOSICIÓON?
¡PREMO AL QUE LA DICE MÁS GORDA!
OS ACORDÀIS DEL... ¡VÀYASE SR. GONZÁLEZ!
UN CARRETERO ME ENSEÑA NUEVOS INSULTOS...
¿Y TÙ PIQUÉ, LOS TUYOS EN CATALÁN...?
AIII...JOO... EL QUE EM MANEU...

FIN?